

РЕШЕНИЕ

№ 9772

гр. София, 25.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3680** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано по пълномощие от юрисконсулт Е. В., срещу Решение № Ж – 162 /27. 02. 2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на дружеството са дадени задължителни указания в двумесечен срок да извърши необходимите технически мероприятия за своя сметка, като измести стълба от електроразпределителната мрежа извън имота на адрес: [улица], [населено място], общ. С..

В жалбата са изложени съображения, че решението е незаконосъобразно, тъй като е постановено извън рамките на материалната компетентност на регулаторния орган, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Изложени са доводи, че КЕВР неоснователно се намесва и регулира по неприсъщен начин едни чисто гражданскоправни спорни отношения, чието разрешаване е подведомствено на гражданските съдилища. Изтъква се, че в процесния имот действително е разположен стълб от въздушна линия ниско напрежение, захранвана от трафопост, които са изградени през 1975 г. при действието на Закона за електростопанството /отм., ДВ бр.64 от 1999г./, а по силата на чл.60, ал.1 и ал.2 от Закона за енергетиката и енергийната ефективност /обн. ДВ,бр.64 от 16.07.1999г., отм., бр.18 от 5.03.2004г./

собствениците на поземлени имоти са длъжни да се съобразяват с възникналите преди влизането на ЗЕЕЕ сервитутни права около енергийните обекти. Сочи се, че съгласно Закона за енергетиката /ЗЕ/ Министерството на енергетиката е това, което осъществява контрол за техническото състояние на електроразпределителната мрежа и КЕВР в противоречие с досегашната си практика се е произнесла по въпрос, по който няма компетентност. Според жалбоподателя, Комисията е издала акта си при непълнота и неяснота на мотивите, като жалбоподателят оспорва извода на КЕВР, че разположението на стълба представлява опасност за преминаващите пешеходци и жилищните сгради в съседство. Твърди се, че решението е в противоречие с разпоредбите на ЗУТ, като конкретно се сочат чл. 64, ал. 4 и чл. 73, ал. 2. Посочва се, че когато във връзка с ново строителство е необходимо да се измени положението или устройството на заварени строежи – подземни и надземни мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, съответните работи се извършват от възложителя на новото строителство за негова сметка след одобряване на необходимите проекти, съгласувани с експлоатационните дружества, чиито мрежи и съоръжения са засегнати, и след издаване на разрешение за строеж. Иска се отмяна на решението и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не е представляван. В депозирана писмена молба изразява становище по същество, като моли решението да бъде отменено.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Б., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Заинтересованата страна Р. Н. М. се явява лично, като моли жалбата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Р. Н. М. е подал жалба до Комисията за енергийно и водно регулиране с вх. № Е-11ИН-006/05.01.2024 г. (л.44 и сл.), касаеща стълб от електроразпределителната мрежа, разположен в неговия имота, находящ се [улица], [населено място], общ. С.. Според жалбата, на стълба има монтирано и улично осветление, като се твърди, че същият е сериозно компрометиран. Посочва се, че стълбът е на 0,5-1 метра отстояние от подпорната стена на имота, а на около 3 метра се намират други две жилищни сгради, захранвани от същия стълб. Според изложеното, на 28.11.2023г. вследствие на значителни валежи подпорната стена е рухнала и основите на стълба са подпокопани, като южно от него остават около 0,5 метра почва на дълбочина 1,5 метра. Посочено е също така, че въпреки взетите временни мерки от страна на "Електроразпределение Юг" ЕАД стълбът представлява реална опасност за живота на преминаващите по ул. Здравец, както и за намиращите с ев непосредствена близост жилищни сгради.

С писмо изх. № Е-11ИН-00-6/10.01.2024 г. (л.43) жалбата е изпратена на „Електроразпределение Юг“ ЕАД за становище, като такова е постъпило в Комисията с вх. № Е-11ИН-00-6/15.01.2024 г. (л.40). В становището се посочва, че на 30.11.2023г. жалбоподателят е подал заявление за услуга с искане за укрепване и/или премахване на стълба, във връзка с което след проверка е извършено укрепване на съоръжението, а в срок до 30.03.2024г. ще се извършат допълнителни действия по укрепване и ще бъдат премахнати обтяжките. Е. дружество е изразило становище, че е предприело

необходимите технически мерки за укрепване на посочения стълб.

По жалбата на Р. М. е изготвен Доклад с вх. № Е-ДК-223/20.02.2024 г. (л. 36), както и проект на решение.

На 27.02.2024 г. е проведено закрито заседание на КЕВР и е разгледана жалбата на Р. Н. М., за което е съставен протокол № 58 (л.31). На същото заседание Комисията е одобрила Доклада и приела процесното Решение № Ж-162/27.02.2024 г. (л.26), с което е дала на „Електроразпределение Юг“ ЕАД задължителни указания в двумесечен срок да извърши необходимите технически мероприятия за своя сметка, като измести стълба от електроразпределителната мрежа извън имота на адрес [улица], [населено място], общ. С..

Като фактически и правни основания за приемане на решението Комисията е посочила следното:

Установено е, че Р. М. е клиент на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, с клиентски № [ЕГН], за обект с адрес [улица], [населено място], общ. С.. Посочено е, че в непосредствена близост до къщата на Р. М. се намира стълб от електроразпределителната мрежа. Стълбът е наклонен и укрепен с обтяжки, част от които са разположени в имота на лицето. Посочено е също, че стълбът е в непосредствена близост до подпорната стена, която е частично разрушена. Направен е извод, че така разположен, стълбът представлява сериозна опасност за преминаващите пешеходци и жилищните сгради в съседство. С оглед на това Комисията е приела, че жалбата е основателна и като се е позовала на т. 3.1.6 от Лицензия № Л-140-07/13.08.2004 г., издадена на „Електроразпределение Юг“ ЕАД за дейността „Разпределение на електрическа енергия“, според която лицензиантът експлоатира, поддържа и развива мрежата, като в максимално възможна степен отстранява всякакви предвидими опасности за персонала, потребителите или за други лица, както по време на нормални експлоатационни условия, така и в случаите на авария и спазва действащите правила и норми за здравословни и безопасни условия на труд, е дала посочените задължителните указания.

Решението е връчено на дружеството на 06.03.2024 г., видно от приложеното на л. 29 известие за доставяне.

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването, поради което съдът я намира за допустима. Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА. С оглед разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, решението е издадено от компетентен орган. Неоснователни са възраженията за липса на материална компетентност на Комисията и че същата се е произнесла по недопустима жалба. Противно на твърденията на жалбоподателя, съдът намира, че не са касае за гражданскоправен спор между него и заинтересованата страна. С оглед задълженията на КЕВР съгласно чл.22, ал.1,т.1 от ЗЕ да разгледа и да се произнесе по всяка подадена до нея жалба, касаеща изпълнението на задълженията на енергийните дружества, произтичащи от закона и от лицензията, приетото решение е издадено изцяло в рамките на материалната компетентност на административния орган.

Спазена е изискуемата форма и не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Решението е и материално законосъобразно.

Безспорно е по делото, че стълбът представлява енергиен обект по смисъла на §1,т.23

от ДР на ЗЕ. Няма спор и че същият се намира в собствения на Р. М. имот. Доколкото последният не отрича наличието на сервитутна зона около този енергиен обект, не са предмет на спор и са неотносими цитираните в жалбата разпоредби на чл.64, ал.3,т.1, б. „а“ и б. „б“ от ЗЕ, обезпечаващи упражняването на сервитутните права.

Неотносими също така са и разпоредбите на чл. 64, ал.5 и чл. 73,ал.1 от ЗУТ, които действително касаят изменението на положението или устройството на заварени подземни надземни мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, но само във връзка с извършвано строителство, какъвто не е настоящия случай. Съгласно чл. 64, ал. 5 ЗУТ, когато във връзка с ново строителство е необходимо да се измени положението или устройството на заварени строежи - подземни и надземни мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, съответните работи се извършват от възложителя на новото строителство за негова сметка след одобряване на необходимите проекти, съгласувани с експлоатационните дружества, чиито мрежи и съоръжения са засегнати, и след издаване на разрешение за строеж. Разпоредбата на чл. 73, ал. 1 от своя страна предвижда, че когато във връзка със строителството е необходимо да се измени положението или устройството на изградени улични подземни и надземни мрежи и съоръжения, съответните работи се извършват от възложителя на новото строителство за негова сметка след одобряване на необходимите проекти, съгласувани с експлоатационните дружества, чиито мрежи и съоръжения са засегнати, и след издаване на разрешение за строеж. Посочените разпоредби не са приложими, тъй като не се касае за ново строителство, а и въобще по делото няма никакви данни, че сезирането на КЕВР с въпроса относно преместването на процесния стълб е свързано по някакъв начин с планирано или предстоящо строителство.

В случая както искането на Р. М. до КЕВР, така и решението на Комисията е обусловено изцяло от наличието на опасност за хората и околните сгради, съответно от необходимостта от гарантиране на тяхната безопасност. Налице са достатъчно данни и констатации, че състоянието на съоръжението обективно не е добро и е необходимо провеждането на обезопасителни мероприятия, каквито електроразпределителното дружество е предприело в определена степен. Обосновано и правилно обаче Комисията е направила заключение, че тези действия не са достатъчни и няма да елиминират опасността за живота и здравето на хората. В подкрепа на този извод е не само приложението по делото снимков материал, видно от който процесният стълб действително е наклонен, но и от становището на кмета на [населено място], според което „въпреки че е временно укрепен, електрическият стълб заплашва живота и здравето на жителите на [населено място] и с оглед безопасността им спешно се налага да бъде преместен на подходящо място“. Освен това, в представения по делото Констативен протокол от 12.03.2024г. , съставен от комисия по чл.196, ал.1 от ЗУТ, назначена със Заповед № РД-0794/04.08.2022г. да извърши оглед на подпорна стена в имота на Р. Н. М., също е удостоверено, че електрическият стълб „се е наклонил вследствие на свличането на земни маси и може да нанесе материални щети на съседната сграда“. Следователно, напълно обосновано комисията е приела, че е налице предвидима опасност, във връзка с която дружеството следва да предприеме действия съобразно задълженията, произтичащи от лицензията. В т. 3.1.6 от Лицензия № Л-140-07/13.08.2004 г. е посочено, че „лицензиантът ...в максимално възможна степен отстранява всякакви предвидими опасности за персонала, потребителите или за други лица, както по време на нормални експлоатационни

условия, така и в случаите на авария..“ . С оглед състоянието на електрическия стълб и констатираната от кмета на общината опасност за живота и здравето на хората и околните сгради, то напълно в съответствие с правомощията си и с целта на закона Комисията е издала посочените по-горе задължителни указания.

Неоснователно е позоваването в жалбата на предходни решения на КЕВР, които са издадени и касаят различна фактическа обстановка. Тъй като тези актове са издадени по повод на жалби за често прекъсване на електрическото захранване и експлоатацията на енергийните обекти, както и относно електрически стълбове, поставени „около 60 см навътре в улицата, което затруднява преминаването на по-голяма техника“, т.е. не са свързани с наличие на опасност за гражданите и съществуващите сгради, не може да се приеме, че Комисията се отклонява от своя утвърдена практика и са нарушени принципите за предвидимост и последователност.

Предвид изложеното, съдът приема, че обжалваното Решение №Ж – 162 /27. 02. 2024г. е законосъобразно изцяло и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на процесуалния представител на КЕВР за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 51-ви състав

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД срещу Решение № Ж – 162 /27. 02. 2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на дружеството са дадени задължителни указания в двумесечен срок да извърши необходимите технически мероприятия за своя сметка, като измести стълба от електроразпределителната мрежа извън имота на адрес: [улица], [населено място], общ. С..

ОСЪЖДА „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: